

PLÁNSKÝ BUDÍK

SOUSEDSKÝ PLES
10. 2. 2017
HOTEL LUŽNICE
Přijďte si popovídat
a zatančit.

PROJEKT EDISON
Co si od nás
odnesli studenti
ze zahraničí!

**ABYCHOM
MĚLI
K SOBĚ
BLÍŽE**

Milí čtenáři, v tomto čísle Plánského Budíku jsme se zaměřili na bezpečnost a vstřícnost naší obce. Jsme přesvědčeni, že nejsme jediní, kdo si přejí, aby byl bezpečný přístup na zastávku na Strkovské ulici, v průmyslové zóně i v dalších ulicích Plané, a pak zejména podél silnic. Dokážeme být vstřícní ke svým blízkým, to jistě ano, ale jak to máme vůči hostům v naší obci? Jistě by bylo lepší, kdyby naše bydliště byla propojena s ostatními částmi obce, a aby k nám návštěvy nemusely chodit potmě. A co všudypřítomná auta kolem nás – neubírají nám něco z pocitu osobní bezpečnosti? Následující články jsou výsledkem našeho pocitu, že bezpečnost a vstřícnost není nic samozřejmého a že je třeba na nedostatek obojího upozorňovat a usilovat o zlepšení.

Na prahu dalšího roku vám tedy přejeme nejen zdraví a štěstí, ale i bezpečné cesty a dobré nápady, jak naše komunální, tedy společně sdílené poměry v Plané zlepšit.

Příjemné a inspirativní počtení vám přeje tým Zdravé Plané

POZNALI JSTE JE? SKUPINA BEATLES V PLANÉ! PRO ARANŽMÁ TĚTO FOTOGRAFIE JSME VYTVOŘILI DOČASNÝ PŘECHOD PRO CHODCE NA STRKOVSKÉ ULICI. MYSLÍTE SI, ŽE BY TAM MĚL ZŮSTAT?

CHCEME HEZKÉ A PŘÍJEMNÉ MĚSTO

V záplavě dobrých a špatných zpráv o rostoucím HDP, zvyšujícím se počtu firem, které chtějí mít své výroby v Plané nad Lužnicí a zvyšujícím se provozu v obci, rozhodli jsme se vydat další číslo Plánského budíku.

Rozpočet našeho města na rok 2017 počítá s příjmy **70,9 milionů Kč** + více jak 20 milionů Kč z loňského roku. To je částka jistě slušná a bude se zvyšovat každým rokem s každou továrnou, kterou nám v Plané postaví.

Co se s těmi penězi bude dít? Budou vynaloženy účelně?

V České republice je přes šest tisíc měst a obcí. Kolik z nich, pokud je navštívíte, na vás působí přátelsky, pohodově a cítíte se tam dobře? Máte kde zaparkovat, z parkoviště vede do centra města chod-

ník? Kolem jsou lavičky pro posezení, dětské prolézačky a hřiště. Posléze zjistíte, že jednotlivé čtvrti města jsou logicky propojeny nejen silnicí, ale i chodníkem, a všude se pamatuje na chodce, rodiče s dětmi, seniory. V Plané to vše už dávno máme. Jenom by to chtělo trochu to vylepšit, provázat a propojit. Dokázali bychom to s příjmy, které se zřejmě budou rok od roku zvyšovat?

Přeji vám příjemné čtení.

Rostislav Svoboda

**KUDY
DOJÍT K CHODNÍKU?**

PETICE ZA CHODNÍK V ČSLA

Začátkem prosince byla na Městský úřad podána petice za stavbu chodníku v ulici ČSLA od Normy do centra, po pravé straně silnice. Bylo by důstojné, kdyby obyvatelé této části nemuseli chodit po trávníku či bahnu od svého domu. Silnice E55 je stále velice frekventovaná a přejít přes ni je výkon i pro zdatného slalomáře. **Petici podepsalo cca sto našich spoluobčanů** a byla předána plánským radním. Pevně věříme, že k naprojektování a výstavbě tohoto potřebného chodníku již konečně dojde.

Iveta Svobodová

PROČ JE TADY TMA?

JAK SE ŽIJE V PLÁNSKÉM GHETTU

Bydlím v Plané téměř dva roky. Při procházkách jejími zákoutími jsem již dříve občas vystoupala i na nejvyšší bod města, totiž k novým bytovkám nahoře na Strkově. Tehdy, vlastně ještě nedávno, mi bylo úplně jedno, že se nachází v ulici Okružní. Avšak pokaždé, a pokaždé vlastně překvapivě, mi probublávalo do vědomí zajímavé „tady bych chtěla někdy bydlet“.

Jedna známá poučka říká, že člověk by si měl dávat pozor na to, co si přeje, neboť vždy existuje nebezpečí, že se mu to splní. A jak už to u pouček bývá, je na nich většinou aspoň trochu pravdy.

Jednoho krásného slunného letního večera se ukázalo, že se můj sen stane skutečností a doslova přes noc se z nás stali obyvatelé plánského ghettu v ulici Okružní. Když jsem odhlédla od poněkud nestandardních okolností, za kterých jsme se tu já a moje děti ocitly, musela jsem zkonstatovat, že je tu krásně - čisto, zelené trávníky, děti si bezpečně hrají v oploceném prostoru, slunce nás hřeje na četných balkonech, nikdo nikoho neruší, je tu dostatek místa.

Ale ouha, mám ještě psa. A ten občas chce na procházku delší než jen na protějščí, ještě zřejmě nerozprodané, pozemky. Blízko je krásný, nový park, vyrazili jsme tedy tam. Ale jak se tam dostat? Pes nadšeně táhl vpřed, při pohledu vpravo jsme ověřili, že nic nejede, vlevo taky nic, jenže ouha, vpravo už něco jede - nu, postupně jsem otupěla, dokonce už ani dětem nezakazuji, aby tam přecházely, protože jinak bychom přišly o fantastickou výhodu polohy našeho nového domova.

Další svěbytnost na svoje objevení nenechala dlouho čekat. Děti se po chvíli nabažily místního hřiště - jsou přeci jenom starší než školkové - a chtěly si jít začutat, dokonce zatoužily po brankách, aby se do jejich zábavy dostalo i trochu vzájemné soutěživosti. Zanedlouho poté, co již byly zvyklé vzít si kola a vyslechnout moje stesky nad tím, že na tartanové hřiště dole u nádraží prostě musí jet někdy zadem, protože jinudy je to opravdu nebezpečné, se ke mě dostala informace, že vedení města zajímá, co bych preferovala na nově vznikajících kopcích nad kachňárnou. Potěšilo mne, že jednou z nabízených variant bylo i multifunkční hřiště a samozřejmě pro něj hlasovala. Výsledkem hlasování jsem pak byla nemile zaskočena, neboť jsem si doposud nevědomě, že by tady, v Plané, býval sníh déle jak dva dny v roce. Nu, asi je, a už se můžu těšit, až si na něm krásně zasáhnou.

S přicházejícím školním rokem se ghetto vyfasovalo ještě s dalšími překvapeními. Nejprve mne zarazila skutečnost, že ne všechny autobusy sem k nám zajíždějí. Nejenže některé končí už dole v Plané, ale dokonce jsou takové, které sice vystoupají nahoru na Strkov, ale tam pak odpočívají, zřejmě před náročnou cestou zpět do rušného velkoměsta. Mají-li moje děti smůlu a končí jim škola mimo autobus jezdící až k nám, do Okružní, musí buď rovnou vystoupat celý kopec nahoru, anebo se musí aspoň samy stočit kolem točny na Strkově do ulice Bydžovská, tou projít až téměř k jejímu konci, pak zahnout doleva a doprava a ještě trochu doprava ... Pokaždé, když jim důrazně vysvětluji, že jít po Strkovské ulici až k naší odbočce je prostě nebezpečné, neubráním se v duchu otázce, zda je investice obce do jiných, třeba kulturně-sportovních podniků, důležitější než kus chodníku do míst, kde dnes již bydlí spousta nových obyvatel Plané a ti mají, celkem dosti často, děti školou povinné.

Další překvapení přišla s postupujícím podzimem. Jak to, tázala jsem se sama sebe, když na mě sousedka přísně koukala, že schody jsou plné bláta? No přeci proto, že tu nemáme chodníky! Jen prostor pro chodník porostlý v létě zeleným pažitem a cestu do parku rovnou s celou loukou, bohužel v tomto ročním období namísto s pažitem spíše s blátem! A nebyť osvětleného parkoviště těsně vedle našeho domu, tak po té zablácené louce poskakujeme úplně ve tmě! Mezi zatím největší výzvy letošního podzimu tak patří odemknout a zamknout vstupní branku, protože v úplné tmě, jež nyní začíná již kolem páté, to je úkol hodný letitého slepce. Nehledě na to, že dostat se odpoledne, po setmění, ke zmíněné brance je slušné dobrodružství spojené s chůzí po zcela temné vozovce.

Bydlí se nám tu opravdu hezky a jsem moc ráda, že se mi můj sen splnil. Pokud se budeme pohybovat pouze autem tam i zpět, nemůže se nám nic stát. Koneckončů, i psa můžeme pěkně v klidu, za plotem, naložit a odvézt do parku, tam si pěkně zadovádí a pak jej zase pěkně bezpečně vyložíme přímo před vchodem do domu.

Ještě minulý týden jsem úplně nevěřila, že se od nás vyžaduje tento model chování, a rozhodla se, že bych mohla jezdit do práce přeci jenom autobusem. Avšak nemohla, žádný takový totiž nejede. Dostat se do nemocnice na sedmou hodinu ranní prakticky znamená dojet na autobus v 6:10 z náměstí. Uznávám, je to mojí leností, ale to se mi opravdu nechce.

Takže, jak píšu, bydlí se nám tu pěkně, můj známý však říkává, že pěkné věci mohou být často ještě hezčí. A tak tomu taky je. Kdybychom k tomu všemu měli ještě chodník, veřejné osvětlení a třeba i autobusy, které jedou až k nám, bydlelo by se nám přímo královsky. Ne jako v ghettu, ze kterého vycházet je víceméně nežádoucí a nebezpečné.

 Iva Jaklová

Pozn. redakce

Již v srpnu 2014 bylo radou města jednomyslně odhlasováno, že veřejné osvětlení v lokalitě nad Hejtmánem bude realizováno. Zatím se ale nic neděje. Je tu alespoň naděje? Svítá na lepší časy, když byl do lokality umístěn vánoční strom? Kéž by byly Vánoce nad Hejtmánem celý rok...!

Spolek Zdravá Planá Vás zve na:

Sousedský ples
10. 2. 2017
od 20.00h
Hotel Lužnice

Hraje: **RONDO MUSIC** Vstupné: **200Kč**

Prodej vstupenek na recepci hotelu Lužnice
nebo na tel. čísle 773 611 833

vaná bomba. Naše předchozí hostitelské rodiny na nás na nádraží čekaly a učitelé je požádali, aby nás odvezly na ubytovnu. Bylo jasné, že to bylo zcela mimo jejich povinnost, víme, že neděle je vyhrazena pro jejich rodiny. Již v autě si rodiče naší minulé hostitelské rodiny stěžovali na špatnou organizaci Plánskou školou.

Pojďme se přesunout do školy. Neočekávali jsme nic luxusního, ale místnost, ve které jsme se všichni setkali, byla opravdu zchátralá. Paní ředitelka neuměla mluvit anglicky, ale nemyslím si, že by to měl být důvod se s námi nikdy nesejít nebo se s námi alespoň nepozdravit. Od té doby jsme se s ní již nikdy neviděli, pokud jsme se náhodně nemíjeli na chodbách. Pro srovnání, ředitel naší předchozí školy v Sezimově Ústí také nemluvil anglicky, ale s panem Peroutkou jsme si to náramně užili, on je charismatický a vždy požádal někoho v okolí o překlad toho, co nám chtěl říci. Poslední den, když jsme se loučili, měl opravdu úžasnou řeč. První den v Plánské škole byl celkem normální, každý z nás měl ale problém s připravenými prezentacemi. Jednalo se o první školu bez Power Pointu v počítačích, to ale nebyl hlavní problém s tamním vybavením. Problém byl ten, že ne všechny třídy měly projektory a museli jsme se stěhovat do jiných tříd. To byla hlavní příčina plýtvání drahocenným časem (5-10 minut). ...

Celý text o tom co se dělo je v češtině i v originální angličtině na: www.zdrava-plana.cz

PROJEKT EDISON ANEB JAK SI UDĚLAT CELOSVĚTOVOU OSTUDU

Ve druhém říjnovém týdnu se Plánská škola dobrovolně zapojila do mezinárodního projektu Edison. Projekt pod hlavičkou studentské organizace AIESEC si klade za cíl vzájemně přiblížit kultury z různých částí světa. Probíhá celosvětově, komunikačním jazykem je tedy angličtina. Školu navštívilo osm vysokoškolských studentů z Jordánska, Iránu, Ukrajiny, Gruzie, Maroka, Pákistánu, Mexika a Turecka.

Bylo by krásné a byli bychom za to rádi, pokud bychom mohli nadšeně pohovořit o prozíravosti vedení místní školy. Neboť zkušenost, jakou zprostředkovali svým žákům, je nenahraditelná. Děti měly jedinečnou možnost dozvědět se něco o kultuře velmi vzdálených národů, přímo od konkrétních lidí, mohly navázat zajímavá přátelství, vyzkoušet svojí angličtinu v praxi. K velké škodě se pobyt cizích studentů stal noční můrou a zapsal naší Plánskou školu na seznam nevlídných míst.

Následující překlad zprávy zmíněných studentů uvádíme níže. Doufáme, že otevře oči odpovědným osobám a povede ke zlepšení.

 Jiří Rangl

Zpráva z návštěvy v základní škole v Plané nad Lužnicí:

Projekt Edison je poučný experiment, jak pro stážisty, tak pro studenty všech škol. Tento projekt je o kulturní výměně, umožňuje studentům objevit neocenitelné znalosti o různých zemích a etnikách. Je zcela normální a běžné, že každý projekt, v jakémkoli oboru nebo oblasti, má nedostatky, kameny úrazu nebo obtíže, které by však měly zúčastněné strany překonat. Při našich cestách po školách byla Plánská škola příšerným týdnem v týmu C.

Všechno to začalo srazem v Táboře dne 9. října. Museli jsme se setkat s vedoucím nebo s osobou, které každý říkal „učitel“, to bylo stejné jako každý týden a v každé škole. První nevyhovující záležitostí tohoto týdne bylo, že jsme se měli setkat s učitelem v neděli ve tři hodiny odpoledne, s vědomím, že každý jiný týden to bylo v šest hodin odpoledne (místní výbor AIESEC bere na zřetel, že někteří stážisté by mohli cestovat, někdy i do jiné země a návrat v časných odpoledních hodinách by mohl být velice problematický). Vlastně jen jediná dívka z našeho týmu se mohla dostavit na tábořské vlakové nádraží v 15 hodin. Když jsem se setkal s učitelem v 18 hodin, zaznamenal jsem trochu nespěti. Učitelé tuto situaci nesli s nelibostí a dali nám to najevo velice chladným přijetím. Domníval jsem se, že bude vše v pořádku druhý den, až budeme ve škole. To, co se ale stalo ten den, byla přímo časová

PROČ

V PRŮMYSLOVÉ ULICI V KATASTRU PLANÉ NAD LUŽNICÍ NESVÍTÍ LAMPY?

Jdete-li za tmy po Průmyslové ulici z Plané nad Lužnicí do Sezimova Ústí, musíte se vybavit dobrou baterkou. V katastru Plané jsou svítící lampy veřejného osvětlení na zastávce točny. Další lampy jsou u Kovosvitu a poznáte přesně, kdy vejdete do Sezimova Ústí. Tam totiž lampy svítí, ale ty Plánské nesvítí. Dalším problémem je absence chodníku ve velké části ulice. Část chybějícího chodníku je již naprojektována. Kdy se ho tedy dočkáme v celé délce Průmyslové ulice včetně veřejného osvětlení? Moc bych si přála, aby to bylo brzy.

 Iveta Svobodová

ABYCHOM MĚLI K SOBĚ BLÍŽE

Chybí mi v Plané cesty pro pěší. Můžete namítnout, že zde jsou, a já odpovím: „Ano, jsou, ale mohlo a mělo by jich být více.“ Například by mohla přibýt nová cesta navazující na stávající cestu vedoucí z východní části Strkova až k propustku u sběrného dvora. Zde by musela překonat koleje nepřilíš frekventované vlečky. Poté by směřovala podél trati směrem na Tábor k novému podchodu a stále podél trati vedle nové haly firmy CTPark, přes navaděč na dálnici k Plánskému hřbitovu a dále do Sezimova Ústí II.

Vedení našeho města by muselo jednat s vlastníkem vlečky o jejím překročení, dále by muselo řešit přemostění navaděče na dálnici. Pravděpodobně by muselo vykupovat i pozemky od současných majitelů.

Co by Plaňáci touto cestou získali? Byla by to nejkratší cesta spojující Sezimovo Ústí II, starou průmyslovou část Plané s plánským centrem, Strkovem a sídlištěm Nad Hejtmanem. Byla by to cesta, která by nevedla podél silnice ani ji nekřížovala. U kruhové křižovatky bychom také mohli bezpečně přejít silnici a jít směrem na Soukeník a dále až do Tábora podél řeky.

Získali by i zaměstnanci firem zde sídlících. Dnes se možná počítá s tím, že všichni už jezdí všude autem, ale jsou i lidé, kteří jedou do práce hromadnou dopravou a zbytek cesty jdou pěšky. A jiní celou cestu chodí pěšky nebo jezdí na kole. A tato cesta by jim to umožnila.

Další nová cesta by mohla vést od Normy směrem k CTParku a Maso Planá. Mohla by snad vést starým propustkem potoka, stejně jako chodíme propustkem u sběrného dvora. Myslím, že by to bylo příjemnější než chodit podél silnice a protahovat se kolem silničního svodidla.

Jednali jsme se zástupcem firmy CTPark o možnosti těchto nových cest. Řekl, že z jeho pohledu by bylo možné tyto cesty vybudovat. Napsali jsme také panu starostovi Šimánkovi, ale ten nám odpověděl, že se rada města naším nápadem nebude zabývat. To je škoda. Myslím, že tyto cesty v Plěné nad Lužnicí stále chybějí.

A co dalšího by se pro nás, chodce, mohlo v Plané postavit? Třeba lávka přes Lužnici.

Přeji všem krásný den

 Rostislav Svoboda

a odstavování vozidel, v průmyslové zóně. Vůbec nám nešlo o odrazení či brždění investorů, ale o preventivní určení jasných a jednotných pravidel ve vztahu obec - investoři. Odborníky zpracovaná studie by měla zformulovat pravidla pro projektování místních komunikací v průmyslové zóně a jejich napojení na veřejné komunikace tak, aby investoři byli povinni vytvářet dostatečný prostor pro umístění chodníků, pruhu pro cyklisty, prostoru pro zeleň a případné bezpečnostní prvky. Tato studie dopravy měla sloužit jako podklad k úpravě závazných pravidel v územním plánu města, kterými se řídí investoři, i k určení potřebného počtu parkovacích stání pro jednotlivé stavby na území průmyslové zóny. Měla být jednotným podkladem pro všechny složky administrativy vyjadřující se k řešení dopravy. Ve vztahu k investořům představuje jasné požadavky místní správy a nás, obyvatel Plané nad Lužnicí.

O potřebě zadat tento problém odborníkům jsme ostatní zastupitele nepřesvědčili. Návrh pana starosty, který byl nakonec přijat většinou, stanovuje, že pravidla pro investory bude navrhovat rada města a to v termínu, který sama uzná za vhodný. Malým krůčkem vpřed bylo aspoň to, že jsme přiměli ostatní zastupitele k úvahám o tomto vážném problému.

 Jiří Rangl

**VÍCE PARKOVACÍCH MÍST
V NOVÉM ROCE PŘEJE
ZDRAVÁ PLANÁ.**

**POJEĎTE S NÁMI NA HORY
O JARNÍCH PRÁZDNINÁCH:
WWW.ZDRAVA-PLANA.CZ/AKTUALNE/**

**MŮŽETE NÁM
POMOCI FINANCOVAT
PLÁNSKÝ BUDÍK.
TRANSPARENTNÍ ÚČET
2201014045/2010**

**DĚKUJEME VŠEM,
KTERÍ PŘISPĚLI**

Plánský Budík: periodický tisk, vychází čtyřikrát ročně, vydavatelem je Zdravá Planá, z.s., Nad Hejtmanem 21, Planá nad Lužnicí, IČO: 04624751; evidenční číslo MK ČR E 22566; toto číslo vyšlo 9. 1. 2017. Příspěvky do dalších čísel zasílejte elektronicky na email: plansky.budik@email.cz, číslo účtu: 2201014045/2010

LEDEN/2017

CO MŮŽEME UDĚLAT S DOPRAVOU V PRŮMYSLVÉ ZÓNĚ?

Dopravní situace v průmyslové zóně bohužel není dlouhodobě řešena. Vozidla vedle podniku Maso Planá jsou zaparkována na krajnicích a zabírají veřejný prostor, který by měl sloužit i k pohybu chodců a cyklistů. Současný rozvoj průmyslové

zóny vyžaduje nastavení jasných a závazných pravidel pro zdravý rozvoj této části města.

Na jednání zastupitelstva města 7. září jsme podali návrh usnesení na zadání studie dopravy v klidu, tedy pro parkování